

מסורת הש"ס

(א) [לעיל סו. כחצות נב:
צ"מ נג.]: (ב) [כחצות עב.
גיטין פא:]: (ג) [כחצות י.
קדושין מה:]: (ד) [לעיל יג.
קדושין מה. "ע"ש]:
(ה) [דברים כה.]: (ו) [ג'ל
לרבה.]: (ז) [לקמן קיח:
כחצות עה. קדושין ז. צ"ק
קיא.]

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

ממאנת למאמרו. הא
דקנה וז"ה אומרים בעל
הכל למאמרו וזכר
דמחמת, שזש עשה היסם
חמאמר ביניהם קטנה
חמאמר זה, מפיק מיון
אם המאמר וחומר לוקה
לגדר חומלת, ואש"כ
דנראה שש"ס דאמאמר
ולא דזה לבנוס, ק"ל צ"כ
ר"ב (אמר) : לזריכה נ"ב
למאמרו וחמלת מיון, חמאמר
הא מיון עקר למאמרו
זש עשו ינוט, ואינה
ממאנת לזריקה. עקור
שזאשים לראשונים ולחפיק
זיקת יינוט וזלחם בלא
חמלת (עשר) ז"י.

בית שמאי פרק שלשה עשר יבמות

קז.

אין ממאנין. יתומה שהשיא'ה אמה ואחיה אלא מן האירוסין:
בצעל. אצל אס מת ולא מיאנה בו ונפלה לפני יבם אינה
 יוצאת במיאון אלא תמתין עד שתגדיל ותחלוץ: **אין בנות ישראל**
הפקדו. ואפי' מן האירוסין לא תמאן ותיארס לאחר ותחזור ותמאן
 אלא ממאנת בזה ותמתין לארוס
בית לאחר עד שתגדיל והיו קדושים
 גמורים ולא תלא עוד משני במיאון:
שמאי אומר
ארוסות ובית

וּסְמָאן. בִּרְאשׁוֹן וּתְנַשָּׁא. וּבִגְמָרָא [ע"פ] פִּירְךָ הָא מִיֵּהֵבָה בּו כְּכַר חֲדָא וְיִמְנָא: גַּבְבָּא "מ"ט דב"ש. דְּלִמְרִי נְשׂוּאָה לְפִי מִמַּחֲנֵה הָא קִטְנָה הִיא: **לְפִי שְׂאִין תְּנַאֲי.** מוֹעִיל בְּנִישׁוּאִין שֶׁל גְּדוּלָה וְאִפִּי הוּא לִיָּה תְנַאֲה בְּשַׁעַת קְדוּשִׁין אַחֲוִי אַחֲוִי בְּשַׁעַת בִּיָּאָה חֲסוּפָה וְחִיָּלָא לְהוּ קְדוּשִׁין קִמְאִי וְאִי אַחֲמַרְתָּ נְשׂוּאָה קִטְנָה תִּמְאָן לֹא יַדְעִי אֲחִינְשִׁי דַּמְשׁוֹס קִטְנוֹת הוּא אֵלֶּא אֲחִמְרִי תְנַאֲה ה"ל בְּנִישׁוּאִין וְאִתּוּ לְמִימְרִי יֵשׁ תְּנַאֲי בְּנִישׁוּאִין גְּדוּלָּה: **יִכְרַח לַחֲפֹה כ"ו מְאִי יִכְרַח לַמִּמְרִי.** לְב"ש אֲמַאי לֹא מִמַּחֲנֵה דְקִאֲמְרִי אִין מִמַּחֲנִין אֵלֶּא אֲרוּסוֹת וּמִשְׁמַע לַאֲפֻקִי יִכְנַסָּה לַחֲפֹה אוֹ שְׁנִמְסָרָה לְשִׁלּוּחִי הִדְעֵל דְּנִפְקָא לֶה מַכְלָל אֲרוּסָה: **לְפִי שְׂאִין תְּנַאֲי.** מוֹעִיל בְּחֲפֹפָה וְאִי אַחֲמַרְתָּ קִטְנָה שְׁכַנְסָה לַחֲפֹה וְלֹא נִבְעָלָה תִּמְאָן אֲמְרִי תְנַאֲה הוּא לֶהוּ וְאִתּוּ לְמִימְרִי יֵשׁ תְּנַאֲי בְּחֲפֹפָה: **מִסַּר הָאֵב מִסְרָה** הָאֵב לְשִׁלּוּחִי הִדְעֵל מְאִי יִכְרַח לְמִימְרִי א"נ אִפִּי לְמִימְרִי תְנַאֲי מוֹעִיל בְּמִסְרִיָּה שְׁפִיר קִאֲמְרִי שְׁהִי אִין כֶּחָן חֲזִיבָה דְּנִימָא אַחֲוִיָּה לַתְנַאֲיָה דְקְדוּשִׁין. הִיא מִסַּר הָאֵב לֹא דוּקָא דְאִלּוּ מִסְקִיבָל אֲבִיָּה קְדוּשִׁיָּה לֹא פִּפְקָא בְּמִיּוֹן דֵּהֶאֱזָא זְכָרִי בְּקִדּוּשִׁי בְּתוֹ וְאִין מִיּוֹן אֵלֶּא בִּיתוּמָה שְׁקִדְשָׁה אֲחִמָּה וְאִחִיָּה וְה"ק מִסַּר הָאֵב לְשִׁלּוּחִי הִדְעֵל דְקִי"ל בְּחֲטוּבוֹת (דף מח:): **דְּנִישׁוּאִין יִנְיָהוּ** וְדִכּוּמָה בְּכֹה מִסְרָה לְשִׁלּוּחִין הוּוּ יִשׁוּאִין וְלִבְ"ש לֹא מִמַּחֲנֵה מְאִי יִכְרַח לְמִימְרִי: **לֹא פְלוּג דַּבְּנָן.** בִּין יִשׁוּאִין לְנִישׁוּאִין: **לְפִי שְׂאִין אֲדָם כ"ו.** וְרַבְנָן תְּקִינּוּ יִשׁוּאִין לְקַטְנָה כְּדִי שֶׁלֹּא יִנְיָהוּ בָּהּ מִנְהָה הִפְקַר כְּדֹאֲמַר לְקַנָּן (דף קיב:): **בְּחַרְשׁ שֶׁנֶּשֶׂא** וְאִי אַחֲמַרְתָּ מִמַּחֲנֵה מִימְנַעִי וְלֹא נִסְבִּי לֶה דִּלִּין אֲדָם רֹזֶה לַעֲשׂוֹת בְּעִבְיָתָהּ זֵנוֹת וּמִיַּעֲקֵרָא דְּעִבְיָתָהּ דַּבְּנָן: **דְּאִיסוּרָא.** דְּעִבְיָתָהּ: **מִסַּר הָאֵב כ"ו.** דְקִי"ל דְּנִישׁוּאִין יִנְיָהוּ וְדִכּוּמָה בְּנִישׁוּאִין

לדברנו היום מסירת אחין נישואין ולב"ש לא ממחנה דהא מילתא פסיקא קאמרי דאין ממאנין אלא ארוסות מאי איכא למימר לאו בעינא זנות היא ולא מימנעי: **משום פירי**. שלא יפקד פירות נכסי מלוגו אבל ארוס לית ליה פירי: **סבר דאי לא**. דאם איני משביחין עיניי ללה קרוביה כו': **סעודה**. סעודת נישואין. הילכך אי אחרת מתאן מימנעיה וכו': **נכסי: יבא לכו וכו'**. הילכך לא מימנעי: **אמר ר' אשעיה** למאמרו. לב"ה דאמרי ממאנת ביבם למאמרו ממאנת שאם עשה זה מאמר ממאנת ועוקרתו שלא תהא זריכה גט למאמרו אבל תחילה שהיא בשביל זיקה לא עקרה: **דבעל כרהה**. מקידושי ראשון וממנה נישואין רמיא עליה וצראשון לא מיאנה: **והרי ביאה**. יבם בעל כרהה היא כדאמר בהבא על יבמתו (לעיל נד). יבמה יבא עליה (ע"כ: ומנא

גכסי אאן צדול יט לה הוי צה רב פפא אהייא איילינא אממאנא אי ד
שפילע שלא דנין שפילע גס אט הקרן דאי צהני שפילע דנין א"כ היי
אממולוג ולימה יעלן הפירות כיון שפילע דנין ודאי מיירי בפירות
אחילי פרי יעלן שלא כלום: **תרייהון** אלא דהו ב'י. הי"ג
לדלידה נמי ינחל ל' דראמרי' (גיטין דף מט:) יומר משהאש ר"ג

בית שמאי: אמר רב יהו
תנאי בנישואין. תי
קדשה על תנאי וכנסה סת
אזיי פלוגתיהו בצעל דמפ

בית שמאי אומרים אין ממאנין אלא ארוסות ובית הלל אומרים "ארוסות ונשואות ב"ש אומרים בבעל ^(א) ולא כיבם וב"ש אומרים בבעל וכיבם ב"ש אומרים בפניו ובית הלל אומרים בפניו ושלא בפניו ב"ש אומרים בב"ד וב"ה אומרים בב"ד ושלא בב"ד אמרו להם ב"ה לבית שמאי הממאנת והיא קטנה אפילו ד' וה' פעמים אמרו להם ב"ש אין בנות ישראל הפקר אלא ממאנת וממתנת עד שתגדיל ותמאן ותנשא: **גמ'** אמר רב יהודה אמר שמואל מאי טעמא דבית שמאי ולפי שאין תנאי בנשואין ואי נשואה תמאן אתי למימר יש תנאי בנשואין נכנסה לחופה ולא נבעלה מאי איכא למימר ולפי שאין תנאי בחופה מסר האב לשלוחי הבעל מאי איכא למימר ^(ב) לא פלוג רבנן ובית הלל מידע ידעי דנישואי קטנה דרבנן נינהו רבה ורב יוסף דאמרי תרווייהו טעמא דבית שמאי ^(ג) חלפי שאין אדם עושה בעילתו בעילת זנות נכנסה לחופה ולא נבעלה מאי איכא למימר לא ניהא ליה דתיחוי חופה דאיסורא מסר האב לשלוחי הבעל מאי איכא למימר לא פלוג רבנן ובית הלל כיון דאיכא קדושין וכתובה לא אתו למימר דבעילתו בעילת זנות רב פפא אמר טעמא דב"ש משום פירי טעמא דב"ה משום פירי טעמא דב"ש משום פירי דאי אמרת נשואה תמאן שמיט ואכיל להו מינה דסוף סוף למיפק קיימא ובית הלל אדרבה כיון דאמרת תמאן אשבוחי משבח להו סבר דאי לא עייצי לה קרוביה ומפקי לה מיניה רבא אמר היינו טעמא דב"ש ^(ד) שאין אדם טורח בסעודה ומפסידה וב"ה תרווייהו ניהא להו ^(ה) כדי דליפוק עלייהו קלא דאישות: ב"ש אומרים בבעל וכו': אמר רבי אושעיא ^(ו) ממאנת למאמרו ואינה ממאנת לזיקתא אמר רב חסדא מאי טעמא דרבי אושעיא מאמר דמדעתה מציא עקרא זיקה דבעל כרחא לא מציא עקרא והרי ביאה דבעל כרחא

וְלֵנָה עִמּוֹ בְּפִנְדֻקֵי דְלֹאמְרֵי בְּ
טַעמָא דְסָבְרֵי אֲדָם עוֹשֶׂה
שְׂקֵדָה בְּצִיּוֹאָה אֲלֵא בָּא עַל
דְּגִירָסָה וְנִתְיַחַד עִמָּה גְּלִי
שֶׁהִיא מִתְחַלֶּה דְרַךְ נִישׁוּאִין
שִׁיעָשָׂה

דאָי אַמרת תמאן שמיט
(לע). המוציא הוצאות
אחר דמי וישלמו לו מה שה
דמ"מ שמיט ואכיל אפי' הו
אע"פ שאכל שלא כדין כדמ
דאמר שמואל אמוניטיו ו

תנהו אידי ואידי שקלה ואי
גסיק גבי איילונות אי דליתנ
בלם שלא כדין כיון דליתנהו
י"ח תרוייבו נחא להו דליפ
לישא אשה רוצה להנשא ואח

בית שמאי: אמר רב יהודה אמר שמואל מ"מ דב"ש לפי שאין תנאי בנישואין. תימה דב"ש המדיר ^(א) (כתובות עב. וספ) גבי קדשה על תנאי וכנסה סתם קאמר שמואל דלון זריכה גט ומוקי לאבי פלוגתאיהו בצעל דמפרש טעמא דרב שאין אדם צועל בעינתו בעינת זנות אלמא אפילו צעל לשמואל ט"ס תנאי בנישואין וצ"ה נמי לא פליגי אלא משום דסברי דליכא למיגזר דמידע ידעי דנישואי קטנה דרנן ויניהו אכל הא מודו דלון תנאי בנישואין וריצין הניה כאן אמר רב יהודה אמר רב ואר"י מ"מ תיקשה ^(א) לרבא דאמר התם (דף עג) בטעות אשה גירדתא מודה רב דיש תנאי בנישואין ועוד דאפי' נכנסה לחופה ולא נבעלה קאמר הכא דלון תנאי בחופה ונראה לר"י דאבי לא היה מפרש טעמא דב"ה משום דמידע ידעי כו' אלא משום דיש תנאי בנישואין וסוגיא דהכא כעולה אמר ר' אלעזר דאמר התם המקדש על תנאי וצעל ד"ה זריכה הימנו גט דלון תנאי בנישואין ^(א) וגרס הכא אמר רב יהודה אמר רב לשמואל צנכנסה לחופה ולא נבעלה י"ט תנאי והא דאמר אבי לעיל צ"ס פ' האשה רבה (דף ע"ה) גבי הולאתא דרב ושמואל דנכנסה הרי היא כשאת איש דאמר אביי לחד לישנא דשמואל אדר' ינחם נפחא קאי דמפרש מילתיה דרבי יוסי משום דלון תנאי בנישואין לאו משום דלא מהני תנאה קאמר אלא משום דלון רגילות שיהו נישואין מתצטלן מחמת תנאי פהיורא דקדושת דרגילות הוא או שידע וימנע מלישא או גמרי ומחלי אהדי בשעת נישואין וכן זריך לפרש ע"כ הא דקאמר שמואל אינה כאל"ה דנקדושין איירי ונקדושין כ"ע מודו דיש תנאי ור"י חיים היה מפרש לה דכנס נמי בענין זה וה"פ היה שאין תנאי בנישואין פירוט איין רגילות שיתצטלו נישואין מחמת שום תנאי ואי אמרת נשואה תמאן אחי למימר י"ט תנאי בנישואין בתמיה וכו' ועלה על לב לומר שנחמת תנאי נתצטלו הא אין רגילות מחמת קדושי קטנה נמי לא ידעי אלא יאמר דאשת איש יאכא צלא גט:

טעמא רב"ש לפי שאין אדם
עושה בעילתו בעילת

וְזוֹתָ. וְקָשָׁה לִרְאֵי דַבָּר' הַזֶּה הַזֶּה (ג'ישי)
 דָּקָה פֶּה. וְסֵם) גִּבִּי הַמִּגְרָשׁ אֶת אֲשֶׁמֶן
 אֵינִי לְרִיכָה הַיָּמִינוּ גִּבּוֹ וּמִפְרָשׁ בְּגִמְרָא
 יִשְׁתַּלְּמוּ בְּעִילַת זִמָּה וְאִין לֵנוּ לְחֹשׁ
 בְּלֵאל קְדוּשִׁין וְיִמְרֵךְ דִּשְׁאֵי הָהֵם דְּרִינִין
 מִתַּמִּיָּה שְׂבַעֲתִילֹת בְּעִילַת זִמָּה אִזְלָה הֵכָּא
 בְּעִלְמָא שְׂאִין הִוְכַּחֵה אִין לֵנוּ לִזְמִר
 לְתוֹ בְּעִילַת זִמָּה:
 וְרִי דָּהּ. וְאִין וְהֵאמֵר בֶּן' הַמִּפְקִיד (ג'ישי)
 נִכְסֵי אֲשֶׁמֶן קִטְנָה כְּמוֹצֵא עַל נִכְסֵי
 וְאִין לֵא יִפְסֵד כְּלוֹם בְּמִיֻּאֹנָה וְאִין)
 וְאִין קִטְנָה קִרְקַעֵךְ אִם כִּילֵּל דִּלֵּךְ' אִלְמָס
 בְּכַתְּוִתָּא בִּסְמִי' פ' אֲלֻמָּה (דָּק קֶה. וְסֵם)
 בְּלֵאלוֹת לֹא שֵׁנוּ אֲלֵא נִכְסֵי מְלוּג אֲבָל
 זִתְנָהּ וְאִידִי וְאִידִי לִית לֵה וְאִידִי בְּהֵן
 אִיפְסָכָא מִיֻּבְעִי לִיה דִּישְׁלֵם פִּירוּת נִכְסֵי
 אִין לֹא יִשְׁלֵם וְלִכְן קִלְמִיר שְׂפִיר דִּשְׁמִיט
 עֲלֵיהֶּוּ קֵלָא דִּאִישׁוֹת וְלֹא גִרְסִין יִחָא
 נִמִּי' (קְדוּשִׁין מֵא). טֵב לְמִיתָב טֵן טוֹ:
 מִדִּי

עין משפט
נר מצוה

א מ״י פ״א מהל'
גירושין הל' ג סמג'
פסן ג טו״ש פ״א מהל' ס'
קנה סעיף ד'
ב מ״י טו״ש פ״א מהל' ס'
סעיף ה'
ג ד מ״י טו״ש פ״א מהל' ס'
סעיף ד'
ה מ״י טו״ש פ״א מהל' ס'
סעיף ו'
ו ז מ״י פ״א מהל'
אישות הל' כג טו״ש פ״א מהל' ס'
סמון לח סעיף הל' ב'
ח מ״י טו״ש פ״א מהל' ס'

תוס' חד מקמאי

[illegible][illegible]